

Jézus – Élő reménységünk

Bármilyen kudarc érjen is, tekintetünk
emeljük a Jézusra!

Amikor az ember felemelte a kezét a pusztában, akkor is az ember felemeltetnie. Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (Jn 3:14-16).

A mikor Izrael népe a pusztában a Kánaán felé vándorolt, elárgedtettségükkel és panaszokkal magukra vonták Isten átkait. Tízszáz sivatagi mőrges kegyelűk marták meg őket, és a halál fenyegette őket. Egy kőidőtt jött a táborba azzal a hittel, hogy rendelkezik a föld egy kegyelűvel. Krisztus utasítására egy rőzkögyűt állítottak fel, és akik arra feltekintettek, meggyűltek.

Amikor

kihirdették ezt az űzenetet, a betegek és haldoklók némelyike nem hitt benne. A táborban itt-ott ilyen szavak hangzottak el: - Lehetetlen, hogy meggyűljük, borzalmas állapotban vagyok. Akik nincsenek ilyen rosszul, talán felnézhetnek, és élhetnek.

Mások

gondolkodtak, nekik van saját kegyelű, amivel meggyűlhetik a kegyelű mőrges harapásait; űm csak azok gyűltek meg, akik hittek az űzenetben, és feltekintettek a rőzkögyűre. Ez a kegyelű Krisztust jelölte...

Az embereket a

bűn mőrgeszte meg; de Isten biztosított egy kegyelűt a bukott emberiségnek az Isten báránya szemében, aki elveszi a világ bűneit. Hibákkal reményes minden, ami Krisztuson kívül valami másban nállal dősséget. Semmivel sem szomorítjuk meg annyira Megváltókat, mint azzal, ha kötségekbe vonjuk, hogy meg tud menteni bennünket. Bármilyen bűnös áletet áltánk is, bármilyen ivőtt is belénk a bűn, van Valaki, aki felettébb meg tudja szabadítani azokat, akik általa járulnak Istenhez.

A bűn betegsége

Jézus a kegyelűvel. Lehetünk műveltek, de az emberi műveltség nem képes kigondolni az idővelősség átját. Lehetünk gazdagok földi ártelenben, de ez nem biztosít viltásgdát lelünk bűneire. Az idővelősség Isten ajándoka Krisztus által, és az ágret ágy szál: "Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen".

Á

A Ijtszat-hit nem elegendő

Nem elegendő,

ha Isten hittel rendelkezik. Legyen olyan hitünk, amely Isten erővel
 irányítja el lelkünket! Nagyon sokat veszünk, mert nem gyakoroljuk a
 Krisztusba vetett, egyszerű, Isten hitet. El kell tudni mondani: "Én az Isten
 Megváltásom; Ő meghalt érttem; Reám tekintek, mint a kárhoztatott Megváltásomra, és Istenem."
 Jézusra kell néznünk nap mint nap, és Istenünk. Mindenben Reám kell hagyatkoznunk,
 mint a kárhoztatottakra. Ez a hit. ...

Akkor

tiszteljünk igazán Urunkat és Mesterünket, ha őszintén belül helyezünk
 bizalmunkat. Ha kárhoztalunk az Istenben, amit nekünk kárhoztalt, akkor hasonló
 helyzetbe kerülünk, mint az izraeliták, akiket megmártak a mérges kárhoztal, és
 mégsem tekintettek fel, hogy Istennek. Ha elfogadjuk a szeretetteljes Istenben,
 amely meghaltakban, fedésben, intésben érkezett hozzánk, az az Istenünket és
 lelkünk gyűlöletét fogja eredményezni.

Nem szabad a

Krisztussal való, bensőszerű kapcsolatunk kevesebb beérkezését! Ő a szabadságot
 és az érvényesítést ajánlja fel számunkra, s nekünk Isten hitel kell megragadnunk
 Isten drága áldásait. Am ha csak részlegesen hiszünk, ha lelki Istenünkben nem
 mutatkozik meg a szeretet által munkálkodó és lelket megtisztító, Isten hit
 hatalma, akkor nem teljesítő Urunk és Mesterünk kárhoztalait. Jézus ezt
 mondja: "Én nem látok semmit sem
 cselekedhetek", Am ha Ő bennünk lakozik, és mi Őbenne, akkor az Ő hatalma
 által bármilyen tudunk tenni. Ágy kell bízunk benne, mint ahogy a gyermek
 bíz az édesanyjában. Olyan szeretettel kell Istenünk iránta, hogy ne áruljuk
 el belünk vetett bizalmát, és ne kárhoztalunk benne semmilyen kárhoztalmentes kárhoztal.
 Ismernünk kell az igazságot, ahogy az Jézusban van.

Hasonlóképpen kell lennünk ahhoz a beteg asszonyhoz, aki jött a szűz magát a
 tőlem, hogy megérintse Krisztus ruhájának szegélyét. Nem egy mindennapi
 érintés volt ez, hanem a hit érintése, mert gyűlölet-erő szűzmagzott
 Krisztusba, ami meggyűlöltotta őt. Bár a tőlem ott tolongott a Megváltás kárhoztal,
 és mindenfelől szűzmagotta Őt, mégis megérintte a hit érintését. Megfordult, és
 ezt mondta: "Én...Ki az, aki engem
 illett?... Mikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban, reszketve
 előjött és előtte leesett, megjelentette neki az egész sokaság előtt, mielőtt
 illette őt, és hogy azonnal meggyűlölt. És ő mondta neki: Bíz az Istenem, a te
 hited megtartott téged; eredj el békességgel!" (Lk 8:45, 47-48).¹

Jézus reményt hozott a reménytelenek

Vannak

időszakok, amikor Krisztus azt mondja szolgáinak, akik erejükkel járhatnak nagyon
 távol: "Én...Jertek el csupán ti
 magatok valamely pusztára és pihenjétek meg egy kevéssé..." (Mk 6:31).

Feljegyeztesünk van arról, hogy egy Á-zben, egy szakadatlan munkával telt nap végén, Megváltásunk lefeküdt - egy kártálcson volt a párnája - és hamar Ájlomba ismerült egy halálszcsanakban. Kimerült emberi természeténél fogva, alvást kiáltott...

Áme a

Megváltás! Milyen nyomasztás volt a sok nyomorósig, amely mind az Ő gyágyát adás kezébe vart! Tanított és gyágyát a templomban, magyarul a Szent-Árt az utcán, az Átlen, és magányos sötét alkalmával: a sok sárgós teendő miatt nem maradt ideje a pihenésre. Káprnyártó szűve megindult az elnyomottak láttán. Vigasztalta a gyászolókat, reményt hozott a reményteleneknek, meggyászotta a bűn által okozott sebeket és sárgaságokat. Széjjeljárva jött.

Á

kereszténynek nem az evilági dolgokért kell élnie. Jézusra kell tekintünk, aki rettenetes halállal elszáttette szívmunkra a szabadulást. Ha árát az életet akarunk nyerni, mindnyájunknak ragaszkodnunk kell a reménységhez, amelyet az evangélium tár elénk. Fel kell tennünk a kérdést magunknak: "Éz Mennyi Áldozatot vagyok hajlandósra hozni igazság érdekében?" Mielőtt válaszolnál a kérdésre, arra emlékezz, tekints Jézus életére és árted hozott Áldozatára! Ha látod Őt, akit a te bűneid szegtek fel a Golgota keresztre, tárdelmes szűvvel mindent leteszel az Ő lábaihoz. Amikor felidőzzük, milyen nagy volt Ádvászágnak Ájra, biztosak lehetünk abban, hogy az Ártó élet mindent megárt. ...

Á SÁján sokféle mádon kásért arra, hogy

lelkünket eltávolítsa Krisztustól. Előszár is azt fogja sgni neked, hogy elg jás vagy Án magadban is, nincs szákság Jézus Átalakás hatalmára. Azt fogja sugallni, hogy kevés hibát kártó el életedben, és ezeket már kiegyenlített jás cselekedeteiddel. Ha olyan életet éltél volna, mint amilyennek ő próbálta beállítani szímodra, az Ártó szemekből Állás Áncra hasonlítani, ami teljesen Ártó. Egyetlen bűn, amelyet nem hagyta el, elegendő ahhoz, hogy bezárja előtte a menny ajtaját. Ezért jött el Jézus, hogy meghaljon a Golgota kereszten, mert az ember nem Ádvázzálhat, ha a bűnnek csak egy feltja is rajta Áktelenkedik! Egyetlen reménység, ha felnéz Jézusra, hogy Álj! Ő teljességgel kápes megszabadítani azokat, akik hozzá jónnek, és teljes mártókig kápes bevégezni azt, amit elkezdett benned és Árted. Ő felemel bennünket a málysgöböl, ahová a bűn miatt sályteltünk. 3Á Á

Á

Krisztus a mi Kárbenjárásnk

A Golgota

keresztényhez kázeledve pártatlan szeretetnek lehetünk tanói. Amint hit Álta felfogjuk az Áldozat jelentőségét, olyan bűntársáknak látjuk magunkat, akiket a tárvány el-tá. Ez a bűnbánat. Áízatos szűvvel jöve bocsánatot nyerünk, mert Jézus Krisztus, aki szántelen az oltár mellett Áll, Áldozatot mutat be a viláig bűneért. A valódi sáitor szolgálja Ő, melyet az Ás és nem ember Ápátt.

A zsidó

szentely Ájrnycsokszolgálatának nincs tőbbé jelentősége. Nincs tőbbé szákság a naponta az évenkénti engesztelő időzatra, a bűnök folytonos elkövetése miatt azonban a kőzbenjáró engesztelő időzatra van szákság. Jézus Isten jelenlétében szolgál, a megletett bűnrány vőreként ajánlva fel vőret. Rámutat az időzatra, amit a bűnök minden vőtke és mulasztása elfedezőre hozott.

Kőzbenjáró

Krisztusunk és a Szentlélek szántelen kőzbenjárónak árettünk, de a Lélek nem úgy teszi ezt, miként Krisztus, aki rámutat vőre, mely a világ alap-társa áta kiontatott.

A Lélek a

szá-vánkben munkálkodik: imára, hájlára és dicsőretre indá-t. Az ajkainkon felengő hájla a Szentlélek munkájának eredménye, aki szent emlékezésre indá-tja a lelket és megelevená-ti a szá-v zenájét.

A vallásos

szolgálatok, az imák, a hájlaadás és a bűnvallomás tőmjönkőnt szájllnak fel a mennyei szentelybe az igaz há-vőtől. Az emberiség romlott csatornáin ájthaladva azonban azok oly szennyesek, hogy hacsak vőret ájltal meg nem tisztulnak, Isten szemében soha nem lehet ártóké. Nem folt nálkáli tisztaságban emelkednek fel, s ha az Isten jobbájn állá kőzbenjáró nem ajánlja fel és tisztá-tja meg valamennyit igazságossága ájltal, akkor azokat Isten nem fogadja el. A földi szentelyek minden állatának ássze kell elegyednie Krisztus vőrenek megtisztá-tá cseppjeivel. Jézus saját árdemeinek tőmjőnezőjét tartja az Atya előtt, amelyben a földi romlásnak nyoma sincs. Ebbe a tőmjőnezőbe gyűjti nápőnek imáit, hájláit és bűnvallomásait, és ezek mellé helyezi saját folt nálkáli igazságosságát. Ezután, Krisztus engesztelőének árdemeivel illatos-tva, a tőmjőnfást teljesen elfogadhatá állapotban keráli Isten elé. 4

Sájtán

megprábájl befőrközni kőzánk és Isten kőzánk, de hittel, Jézus megmentő hatalmáit magasztalva vissza kell utas-tanunk. Nem kell-e kőslekedés nálkáli lápőseket tennünk? Nem kell-e bizony-tanunk, hogy nem főlünk a Megváltóra bá-zni magunkat úgy a sőtőtságben, mint a főnyben?

Á

Reményés Jézus kőzeli visszajávételében

Jézus szeret

tőged, és amikor prábák jőnnek lelkedre - mert bizonyos, hogy jőnni fognak - azok talájljanak tőged imában, Isten előtt! Az ellenség mondhatja, hogy Isten nem hall tőged; de te csak nyugodj meg abban az á-gőretben, hogy Ő meghallgatja a tőredelmes szá-vvel elmondott imákat! Kőnyőrgőseid szántelenáli szájlljanak

Jézushoz, Ács hidd, hogy meghallgat. Ő válaszol, Ács megszabadít téged minden
 próbatétel és kátságtól! Az apostol ezt mondja: "Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő,
 által kipróbált aranynál, dicsegetre, tisztesságra és dicsőságra másoknak
 találtassák a Jézus Krisztus megjelenésekor" (1Pt 1:7).5

A Megváltó hű

követői minden korban az Őr eljövételében reménykedtek. "Ismét eljövök" - mondta Jézus bűntudással az Ol
 hegyen, és ez
 az árgéret fénybe borította tanítványai előtt a jövőt. Ártalm és reménység
 keltette a szívükbe, amit a féjadalom nem tudott elfojtani, sem a
 megpróbáltatás megfakéltani. Szerved és Áldozás keltette a nagy Istennek és megtartás Jézus Kriszt
 dicsősége
 megjelenése" volt a "bízboldog
 reménység". ...

A sziklás

Párizson a szeretett tanítvány ezt az árgéretet hallotta: "Bizony hamar eljövök." És János sárgárgá válasz
 egyház egysz
 záróindoklatján mondott imájját írti szavakba: "Bizony
 jövel Uram Jézus!" (Jel 22:20).

Á

Á

1 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 10.

2 Á Á Manuscript
 Releases, 10. kötet, 349-350. o.

3 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

4 Á Á Szemelvények
 Ellen G. White írásaiból, I. kötet, 316-317. o.

5 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

Á

Â

Ellen G. WhiteÂ